

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LXVII. Quomodo etiam post mortem à Comitibus & reliquis perinde ac
vivus honoratus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

Κεφ. Ζ'

Quomodo etiam post mortem à Comitibus & reliquis, perinde ac vivis, honoratus est.

Ceterum totū exercitus duces, Comites quoque & reliqui judices ac magistratus, qui etiam antea Imperatorem adorare soliti erant, pristini moris observantiam nullatenus mutant, statim horis ingrediebantur; & Imperatorem in arca depositum, perinde ac vivū & spirante, genu flexo post obitum salutabant. Post Primores autem illos, idem deinceps & Senatores & honorati omnes introeuntes fecere. Innumerabilis deinde vulgi multitudo cū pueris ac mulieribus ad hujus rei spectaculum accessit. Atque hæc longi temporis spatio aspiduè gesta sunt, cum militares funus ad hunc modum jacere & custodiri decrevissent, donec Imperatoris filii eò advenientes, ipsi paternum funus honoris causa prolequerentur. Solus denique etiam post mortem imperavit Princeps beatissimus: cunctaq; more solito administrata sunt, quasi adhuc in vivis esset. Qui honos uni illi post hominū memoriam à Deo concessus est. Quippe cùm solus ille præ ceteris Imperatoribus, Deum omnium Regem Christumq; ejus filii variis cuiuscq; generis actibus honorasset, jure merito his honoribus solus affectus est: idq; illi tribuere dignatus est summus omniū Deus, ut cadaver ejus in terris imperiū obtineret. Quo quidē indicio iis qui non plane stupidi atq; hebetes essent, perspicue significavit Deus, animā illius perpetuo & immortali imperio frui. Et hæc quidem gesta sunt in hunc modum.

C A P U T L X V I I I .

Quomodo exercitus iudicis, filii ejus Augusti sunt nunciari.

Intrae Tribuni lectos quosdam ex militaris numeris, qui fidei ac benevolentiae causā olim Principi accepti fuissent, ad Cesares mittunt, cuncta eis quæ gesta erāt nuntiaturos. Et hæc quidem illi tunc egerunt. Omnes verò ubicumq; exercitus, quasi divino quadam spiritu incitati, simul atque de Imperatoris morte nuntiatū est, uno consensu decreverunt, prorsus quasi maximus Imperator adhuc supereisset, neminem se præter ei liberos Imperii Romani prin-

Οπως καὶ μιτρά Θάνατον ὑπὸ κομῆταν ἡ λασπωθεῖσα
τῇ τοῦ ζωῆς εἰτημάτω.

Οιδέ γε τέ πατός σερτέ κατηγείνει,
κόμητές τε καὶ πᾶν τὸ τῷ ἀρχόντωται
μα, οἱ τὸν Βασιλέα καὶ νόμον τῷ πρότερον
περισκεψεῖν, μηδὲν τῷ σωματικῷ παταξί^ν
μένοι τε πότε λοις δέχσι καμέοις τοσῳ παρεῖσθαι
τὸν ἐπίτης λάρνακαν τῷ Βασιλέα, οἵ περ ζωὴ
καὶ θάνατον, γονικῶν εἰς πάσαν οὐτοῦ γένεται
περιτετέλεται τὸν πατεῖσθαι, οἵτις εἴσαι
τῆς συγκλήτου βελτίς, οἵτις ἐπ' αξιαστακού
μεστὸς ὁχλοι παντοίων δύμαν, γωνιῶν
μακρά πατον Πήτην θέαν παρείσται. συνε-
λείτο γέ τοῦτα ἔτω χρόνῳ μακρῷ. τῷ σερπι-
τικῷ ἔτῳ μέρειν το σκῆν τῷ Φυλάριον
λαθυρούμφων, ἐν τοιούτῳ μεταβολής
έσασι πλεύσει μετὰ Θάνατον μονος διπλού
μακάριος. ἐπεάπειτο τε τὰ σωματικά, διπλα-
ζῶνται τοιούτα. τούτοις μονωτάτω αὐτῷ αὐτῷ
ντὸ τέ Θεός δέδειρηρίζει. μόνος γοῦν, μετ' εἰ-
δῆλος αὐτοκρατόρων τὸν πατεῖσθαι θεῖ,
καὶ τὸν χριστὸν αὐτῷ παντοίας τιμήσαπέστη-
σιν, εἰκότως τέτων ἔλαχε μόνος. κατίσπειται
αὐτῷ Βασιλέων ἐν αὐτοῖς πρώτοις ὁ ἄπι πατεῖ-
σιν οὐδεὶς Θεος. ἀλλ' Ἀπόδειπνος τῷ αὐτορυγματι-
λευτήσιον τῆς Ψυχῆς Βασιλείαν τοῖς μέταν
λελιπθωμένοις. αλλαζεῖται μὴ, ἀδέπτη σπι-
τελεῖτο.

Κεφ. ΜΗ.

Οπως λύγουσσον εἶναι λοιπὸν τοῦτο φύειται τοπεῖσθαι εἰκενεῖ.

ΤΩν δὲ στρατιωτικῶν ταγμάτων ἐκεῖτε
αὐδρας, πίσει καὶ ἐνοιαπάλαμβανοι
γνωσίμους, οἱ ταξιαρχοὶ διεπέμποτο, τα
πεπειραμένα λοις καταρσιν ἐκδηλασθεῖ-
τες. καὶ οὐδὲ μὴ ταῦτα δέπατον ἀστερὸς ἐστο-
πνοιας κρείπιονος, τὰ πανταχός στρατόπεδα
τὸν Βασιλέως πυθόμενα Θάνατον, μαζεύ-
τει γνώμην. ὀδανεῖ Ζωντος αὐτοῖς τέ μεγάλη
Βασιλέως, μηδένα γνωρίζειν ἔτερον, η μονος
τὰς αὐτῷ παῖδας Ρωμαῖαν αὐτοκράτορας ει-